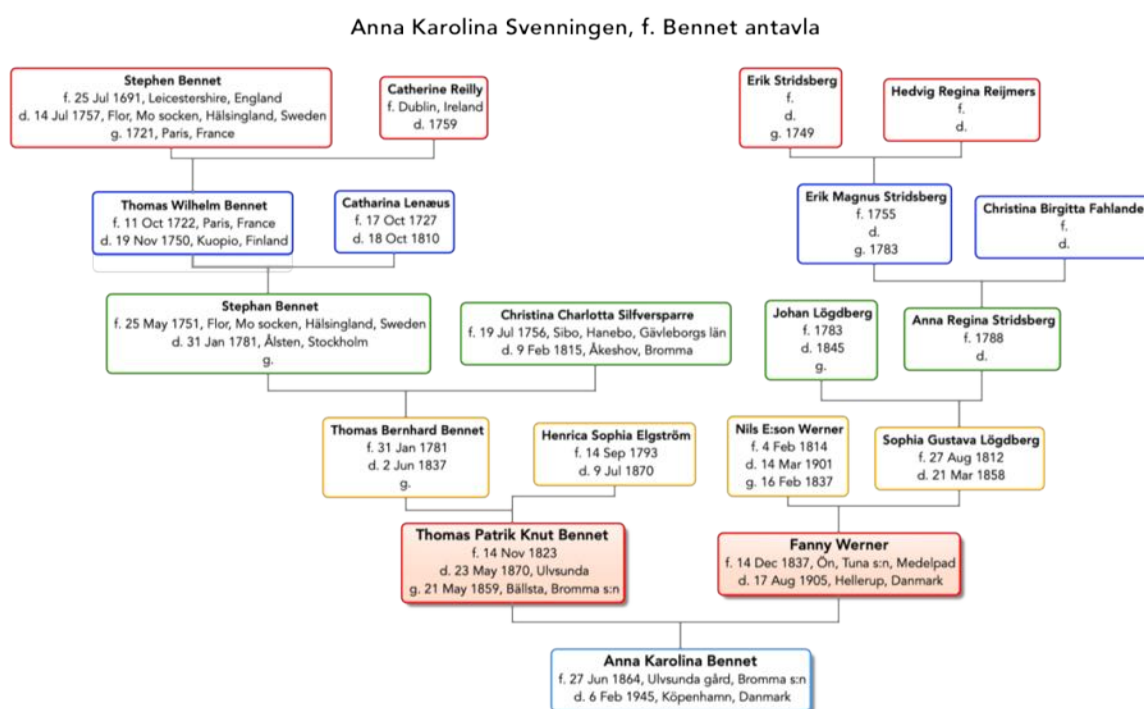

Brev till Fanny Bennet

I släktarkivet som jag för mer än 20 år sedan ärvde från min pappa (Nils Svenningsen) fanns några buntar med gamla brev. Bland dem finns nio brev skrivna 1864–69 till min farfars mormor, Fanny Bennet, född Werner. Under corona-krisen 2020 började jag och Åsa, min fru, läsa och skriva av andra brev från gamla släktingar och då fick jag idén att skriva av de nio breven – som börjar bli lite sköra – och scanna in dem och försöka ta reda på lite mer om i vilket sammanhang de skrevs. På de följande sidorna kan du läsa mina avskrifter av breven med några få kommentarer, men också se scannade kopior av breven.

Breven sparades av Fannys dotter, min farfars mor Anna Karolina Svenningsen, född Bennet. Hur Fanny och Anna passar in i slkten Bennet framgår av antavlan här nedanför:

Anna Svenningsen föddes 1864 på Ulvsunda, gifte sig med norrmannen Anders Svenningsen och hon dog 1945 i Köpenhamn. Hon måste ha fått breven från sin mamma, Fanny, som föddes 1837 med efternamnet Werner. Fanny levde sina sista år med familjen Svenningsen i Hellerup, norr om Köpenhamn, där hon gick ur tiden 1905.

Alla brev utom ett är skrivna av Fannys make och alltså Annas pappa, Knut Bennet, som levde från 1823 till 1870. Fanny och Knut gifte sig 1859 och Knut arrenderade jordbruket på Ulvsunda slott av friherrinnan Elise Sofia Anker Åkerhielm (vars son var statsminister 1889–91). Familjen Bennet bodde i södra flygelbyggnaden. Ulvsunda är numera [konferensanläggning i Bromma](#).

Knut hade köpt herrgården Beateberg vid sjön Viren sydväst om Norrtälje och planerade att flytta dit när arrendet på Ulvsunda utlöp (1878). Enligt [Wikipedia-artikeln om Beateberg](#) brann huvudbyggnaden 1860 och såldes 1862 till

”kommissionslantmätare Nils E:son Werner”, som var Fannys pappa och Knuts svärfar. Breven handlar mest om resor mellan Ulvsunda och Beateberg och ger en intressant, stundom rolig och ofta lite rörande inblick i vardagslivet på 1860-talet.

Perioden då breven skrevs var präglad av [extremt kyligt väder](#): 1867–69 var de kallaste år som har inträffat sedan man började att systematiskt mäta temperaturer och den [sista riktiga hungersnöden i Sverige](#) inträffade under dessa år. Det ovanliga vädret avspeglas i några av breven.

Knut dog 1870 – vid bara 46 års ålder – av en hjärntumör och kom alltså aldrig att flytta till Beateberg.

Om breven

Breven är skrivna i en mestadels mycket prydlig och relativt lättläst handstil. Jag har försökt att skriva av dem precis som de är skrivna, utan några ändringar. På några få ställen är bläcket utsmetat eller så har ett ord rättats så det är mycket svårt att läsa, men för det mesta är de lätta att läsa; försök gärna själv!

Lite kuriöst använde Knut semikolon inom styckena på samma sätt som vi idag använder punkt, alltså för att avsluta satser. För en nutida läsare gör det att man nästan blir andfådd av att läsa långa stycken, eftersom det inte verkar finnas någon indelning i meningar. En annan egenhet är att Knut ofta använder sitt eget et-tecken eller ampersand i stället för ordet ”och”: Dessa tecken har jag skrivit med ”&”. Att använda et-tecken på det sättet är ganska vanligt också i andra brev från denna period.

Det är också rörande att läsa hur tydligt Knut älskar sin Fanny, som i adressen utanpå breven tituleras ”Högädla Fru Fanny Bennet, född Werner”, men i breven är det ”kärlekskeliga Gumma”.

De flesta av breven är skrivna på pappersark (som har ett rutmönster, som syns om man tittar noga efter), som sedan vikts ihop, förseglats med lacksigill och adressen har skrivits på baksidan av arket. Några brev har dock stoppats i kuvert, som inte finns bevarade.

Om något kan kompletteras eller behöver rättas till i texten, eller om man bara har kommentarer, får man väldigt gärna kontakta mig via e-post: olafms@icloud.com.

Olaf Svenningsen

Odense, 20 juli 2020

Brev från Jenny Werner till Fanny Bennet f. Werner, 3 november 1864

Goda Älskade Syster!

Du kan inte tro Fanny så ledsen jag är, som nu skall behöfva skrifva för att tacka dig för din vänliga bjudning till Augusts bröllop, ty om jag ej behöft skrifva, hade vi ju fått, och kunnat komma, men, som i nuvarande ställning och förhållande är det omöjligt, ty Pappa, Mamma och Sophia ha i dag farit till staden och vi fattiga stackare skola nu vara nödgade att vara hemma, dels för tvätten som vi hålla på att stryka in och så äfven derföre att ej pigorna skola få lemnas (så) länge ensamma på tu man hand. Det är för tråkigt att med det här välsignade Räcksta-hålet att man skall vara alldeles fastbunden, ty när Far o Mor äro härifrån så kunna vi ju ej få komma bort en enda smul; att vi nu få fara till Staden i morgon är riktigt märkvärdigt och vet du hvad? vi få vara kvar till Måndags morgon och åka då hem med skjutsen som skall skjutsa Far och Mor till sta'n, ty de fara hit ut om Lördags middag. Du far väl till staden i morgon? ack! kom då upp till Oxtorgsgatan; gör det snälla Fanny, det vore rysligt roligt att då få träffa dig, när vi i dag äro så olyckliga och ej få det, usch, hvad det är tråkigt att behöfva vara så här bundna.

I går var här en spekulant på Räcksta, det är väl dumt att jag talar om det, men du säger det väl ej åt någon, ty det skulle Pappa ej vilja; det skall i dag vidare talas om affärn; ack ! om det blefve af då skulle du se att jag skulle komma till dig och vara hos dig så länge, så du kanske skulle önska att slippa mig till sist.

Om det skulle roa dig så skickar jag nu ett bref som vi häromdagen fick från Anshelm, såsom prof på hurudana bref vi få från honom, alltid i samma anda. Wi ha ej sett honom sedan han var hos oss på Beateberg.

Nej, nu skall jag till att stärka och stryka skjortor, och en hel mängd andra saker, derföre farväl så länge, kom till oss i staden så är du bra snäll.

Många hjertliga hälsningar till Svåger och barnen äfvensom till Thecla, den som hade fått kommit med i dag ändå!

Din tillgifna syster,

Jenny

Anna hälsar så mycket. Få se hvar jag nu skall få någon ifrån som bär öfver det här klottret, förlåt att det blifvit så långt.

Räcksta den 3^{dje} Nov. 64.

Avskrivet av [Olaf Svenningsen](#) sommaren 2020.

Det här brevet är skrivet på ljusblått rutpapper och är det enda av de 9 breven som inte är från Knut. Jenny var Fannys 5 år yngre lillasyster och var när brevet skrevs 22 år gammal och ännu inte gift med Axel Bernhard Printz – de gifte sig 1866.

Jenny dog d. 13 december 1876, samma dag som hennes sjätte (!) barn föddes, så dödsorsaken kan man gissa sig till. Sonen Ragnar dog d. 5 december 1877, precis innan sin 1-års födelsedag. Livet var hårt på den tiden.

Anshelm är med största sannolikhet Jennys och Fannys bror, som föddes mellan de två systrarna.

Jenny nämner en ”spekulant på Råcksta”. En möjlighet som passar i tiden kunde vara att spekulanten var [Knut Ljunglöf](#), känd som ”Snuskungen”, som köpte många egendomar under det tidiga 1860-talet, bl.a. Råcksta gård.

Wm Lloyd Garrison
Albany.

Goda Ålskade Syster!

Du kan g. tro Tanny så ledsen
jag är, som nu skall behöfva skrifa
för att tacka dig för din vänliga
bjudning till Augustas bröllop, ty om
jag g. behöft skrifa, hade vi ju färd,
och kunnat komma, men, ~~det~~ i nuva-
rande ställning och förhållande är det
omöjligt, ty Pappa, Mamma och Sophia
ha i dag farit till staden och vi fattiga
stickare skola nu vara nödgade att
vara hemma, dels för tvätten som vi hälla
på att stryka in och så äfven därför
att g. pigorna skola få ^{sa} lemnas länge
ensamma på sin man hand. Det är för
tråkigt att med det här välsignade Räkta-
hället att man skall vara alldeles fast-
bunden, ty när Far & Mor äro härifrån
så kunna vi ju g. få komma bort

en enda smul; att vi nu få fara till
Staden i morgon är riktigt markvärdigt
och och du hvad? få vara kvar till
Mandags-morgon, och åka då hem med
skjutten som skall skjuta far och mor
till staden, ty de fara hit ut om Lördags-
middag. Du far väl till Staden i morgon?
ack! kom då upp till Pötrösgatan, gör det
snälla vänny, det vore mycket roligt att då
få träffa dig, när vi i dag äro så olyck-
liga och ej få det, usch, hvad det är
tråkigt att behöfva vara så här bundna.

Jag var här en spekulant på Stockholms
det är väl dumt att jag talar om det,
men du säger det väl ej åt någon, ty det skulle
koppa ej vilja, det skall i dag vidare tala
om affären; ack! om det blef af då skulle
du se att ej jag skulle komma till dig
och vara hos dig så länge, så du kanske
skulle önska att slippa mig till sist.

Om det skulle vara dig så skickar
jag dig nu ett bref som vi häromdagen
fick från Anshelm, sasom prof på
hurudana bref vi få från honom,
alltid i samma anda. Vi ha ej
setit honom sedan han var hos oss på
Beddberg.

Åh, nu skall jag till att stärka och

stryka skjortan, och en hel mängd andra
saker, Derför farväl så länge, kom
till oss i staden så är du bra mott.
Många hjärtliga hälsningar till Soagen
och barnen afensom till Thecla, den som
hade fått kommit med i dag ändå!

Din dig tillgifna syster
Young

Anna hälsar så mycket. Ta se
hvar jag ^{nu} skall få någon ifrån som
har öfver det här klotret, för att
det blivit så långt.

Racksta den 3de Nov. 64.

Brev från Knut Bennet till hans hustru Fanny

Ulfunda den 13 Junii 1865

Min kärleksliga Gumma & bästa vän på jorden!

I första rummet sänder jag dig och barnen flera omfamningar, många & långa pussar samt beder & har alla dagar bedit till Gud att han ville hålla sin skyddande hand öfver oss alla; Ja! Gud välsigne och beware oss ifrån allt ondt.

Din epistel med Ericsson war mycket kärkommen, jag erhöll den med detsamma jag vaknade, eller rättare, jag väcktes utaf den i går morgon & jag läste den med innerlig glädje, ty jag ser af densamma att gumman nog håller mig innerligen kär; jag ser ock att din resa gått lyckligt & att din framkomst skedde efter uträkning; hvarjemte underrättelsen om regnet äfven låter godt. Ericsson kom mycket ordentligt hem kl. mellan 1 & 2 på natten.

Jag vill nu beskrifwa för dig huru jag har det & huru jag tillbragt mina dagar sedan du reste: (sedan jag skref det härofvan skrivna har jag varit in & ätit frukost, der var tyst som i grafven & således ledsamt) i Lördags efter din afresa var jag ute en stund, efter några minuters läsning om Silbodahls presten, tog mig en ståtlig lur; uppvaknad kl. 1/2 12 var det lika tyst och besynnerligt, wi åto middag hvarpå jag företog mig en spatsertur till Ekeby och kringliggande nejder, hvarest jag träffade prosten och hans måg, med dessa följde jag hem, drack ett glas punsch och något öhl, samt tog sedan vägen öfver Glia till Ericsson och de andra arbetarna, gick hos dem en stund och kom hem kl. 1/2 8, åt litet aftonvard & började derpå mitt vanliga lördagsaftonsarbete. Denna dagen gick någorlunda tills dess jag skulle gå att lägga mig, återigen allting tyst som i grafven, jag tittade mig ikring öfverallt, stängde dörrarna & tyckte mig tydligt se att jag var hemma, men något fattades; allting var så tyst & stilla, jag somnade emellertid godt & som du vet att det alltid är litet brodtom om morgonen, så gick det rätt bra tills vi skulle äta frukost på söndagen, men då var återigen allting så tyst & stilla; denna dagen blef en riktig långsöndag, det var för sent att fara till kyrkan, utan jag marscherade fram & åter, hit & dit, men så snart jag kom in kände jag ej igen mig, det var så rysligt tyst & stilla, jag hörde ej ens en gång symaskinens gång, ingenting var rördt sedan jag war inne, inga gardinsnören framdragna, inga tömmar inga piskor & intet ropande på smörgås; jag gick på eftermiddagen ut med Ericsson en stund & då slank tiden till kl. 5, återigen samma stillhet till kl. 7, då H_{xx} Fredric & Adolf Pousette samt Axel Åhman kommo, då det blef ett litet afbrott; dessa H_{xx} undfägnades med mat och litet punsch & reste kl. mellan 9 & 10, hvarpå jag lade mig och somnade, men ingalunda godt, ty dessa gökar hade rökt, så det stod som ett moln, till följe hvaraf jag låg & hackhostade länge & väl; jag trodde jag blifvit sämre i mitt bröst, jag tänkte på Er och somnade slutligen, samt vaknade då Lotta kom in med ditt bref; genast blef jag munter, jag vidste huru det gått med resan, jag visste att Ni mådde väl & bröstet var godt igen, jag jag gick till mina vanliga sysselsättningar, reste sedan till staden med 1/2 12 båten, hem med 1/2 3 båten & besökte gubben Allstén på Johannisfred; han är ganska skral, & kom hem kl. 7; sedan var jag ute en stund & gick till sängs kl. 9, då allting var tyst & stilla igen, mycket ovanligt för mig, ty om jag ligger på Beateberg ett par nätter

så tycker jag att det är i sin ordning att det är tyst, men här hemma är det för mig serdeles besynnerligt. Sedan morgonsysslorna i dag slutat började jag detta bref, som jag försökt göra så långt och utförligt som möjligt.

I dag sedan kl. 5 har här regnat vackert, Gud vare lof, men börjar nu kl. 9 att klarna, föröfrigt har vädret varit kallt & kulet, något behagligare om eftermiddagarna; mjölkkommersen går klent, sämre än i förra veckan & korna öka & minska ömsom, men wi skola väl hoppas att det blir bättre blott det blir varmt; Arpi är snäll och bjuder till & allting går sin jemna gång, Gud ware lof, men för mig är ännu lika ovanligt & besynnerligt bara jag kommer in i rummen, jag tror jag skulle behöfva månader för att riktigt kunna vänja mig härmed, fastän jag vet att Ni äro i godt behåll der Ni vistas; nu har Gubben på Bromsten varit här för att hemta sin luta & wi ha pratat en stund, & i eftermiddag far jag in till staden för att tala med Farmor om hon vill följa med till Eder, & i Stockholm kommer brefvet att afslutas, sedan jag hört hennes tankar. Jag har så när glömt att underrätta dig huru jag sjelf mår för att jag varit så i tagena att beskrifva huru jag finner mig; jag är med ett ord sagt riktig & fullkomligt bra igen, så att mig återstår intet annat än att tacka Gud för god hälsa. Vidare i Stockholm.

[Texten nedanför skriven med en annan penna och inte lika sirlig skrivstil]

Om Thursdag resa Farmor & jag med ångfartyg till Östanå, hvarför du skall säga till Spektorn att han om Thursdag kl. 1 afsänder vår täckta wagn oss till mötes, & att han han låter rengöra wagn & selar & snygga hästarna så godt sig göra låter.

Vidare då wi träffas, men ett är säkert, & det är, att nog skola ni hem till Midsommar, så vidt Möller återkommer, ty jag sjunger med Glunten.

Ty utan Er är allt, så ödsligt så tomt och kallt.

Hälsningar, omfamningar & pussar i mängd, & gifve Gud att vi träffas vid god hälsa önskar din Knut.

Säg Inspektorn att han kan skicka en torpare med kol till Wiklund i denna vecka, så att smöret kan komma medan det är färskt. D.S.

Avskrivet av [Olaf Svenningsen](#) sommaren 2020.

Det här brevet är annorlunda än de andra i det att Knut berättar utförligt om vardagen i Ulfunda utan Fanny, som han uppenbarligen saknar väldigt mycket. I motsättning till de andra breven, där adressen skrivits på baksidan av papperet, har det här brevet tydligen blivit lagt i kuvert. Kuvertet saknas och därmed också Fannys adress, men sannolikt befinner hon sig på Beateberg.

Knut skriver om några saker som är värda en kommentar:

- I tredje stycket nämns att Knut läser om "Silbodahls presten", som hette Anders Lindbäck och var [kyrkoherde i Värmland](#). Denne kyrkoherde mördade ett antal församlingsbor genom att blanda arsenik i nattvardsvinet och väckte stor uppmärksamhet. När Knut skrev det här brevet hade kyrkoherden blivit avslöjad och han hängde sig själv i sin fängelsecell, men först i november 1865, alltså ett knappt halvår efter att Knut skrev brevet.
- Glia som nämns i texten låg där Bromma flygplats ligger idag och omfattade (enligt Wikipedia) en förhistorisk gravplats. [Glia by](#) påstås ha försvunnit i slutet af 1700-talet, men fanns tydligen kvar som platsnamn.
- När Knut beskriver sin söndag, använder han ordet "frukost" i den äldre betydelsen, som behållits i danska; idag skulle man skriva "lunch".
- "Farmor" som Knut åker in till i Stockholm och planerar att resa tillsammans med, måste vara hans egen mamma, Henrica Sophia Bennet, född Elgström, eftersom hans egen farmor, Christina Charlotta Silfversparre, avled 8 år innan Knut föddes. Läs mer om farmor Elgström på <http://www.bennetfamily.org/nyheter/>
- Adolf Pousette som besöker Knut, får mat och lite punsch, samt röker så mycket att han hackhostar, var Knuts svåger; gift med hans syster Carolina Chatarina Pousette, född Bennet. Fredrik var sannolikt Adolfs son, född 1840. Axel Åhman är antagligen systerson till Knut, vars syster Charlotta Lovisa var gift med Johan Petter Åhman. Systersonen Axel föddes 1841 och var när brevet skrevs 23 år gammal.
- Det är lite roligt att Knut vill att Fanny ska komma hem till midsommar, eftersom han "sjunger med Glunten". Gluntarna var en tradition som hölls vid liv i familjen Svenningsen (bl.a. sjöng min pappa och hans bröder Gluntarna, lite till barnens förfäran) och jag har aldrig förstått hur den traditionen kom in i den norsk-danska familjen; kanske var det härifrån?

Nessunda den 13 Junii 1865.

Min kärleksfulla Gomma och bästa vän på jorden!
I första rummet tänker jag dig och barnen flera omfam-
ningar, många och långa frusar samt bider och har alla da-
gar bedit till Gud att han vill hålla sin skyddande
hand öfver oss alla; Ja! Gud välsigne och bevara oss från
allt ondt.

Din epistel med Ericson var mycket harkommun, jag er-
höll den med detsamma jag veknade, eller såväl, jag väcktes
utaf den i går morgon och jag läste den med innerlig glädje,
ty jag ser af densamma att gumman nog håller mig inner-
ligt kär, jag ser och att den resa går lyckligt och att den
framkommit skedd efter min uträkning; hvarjemte underrät-
telser om regnet äfven låter godt. Ericson kom mycket
ordentligt hem kl. mellan 1 & 2 på natten.

Jag vill nu beskrifva för dig huru jag har det och huru
jag tillbragt mina dagar sedan du reste. (Sedan jag skref det
häröfvan skrifva har jag varit in och ätit frukost, der var tyst
som i grafven och således ledsamt) i Lördags efter din afresa var
jag ute en stund, hvarfther jag kom in, der det var så ovanligt
tyst, så att jag, efter några minuters läsning om Silbodahls presten,
tog mig en ståtlig tur; uppvaknad kl. 12 var det lika tyst och
besynnerligt, vi åto middag hvar på jag förtog mig en spatsertur

här Ekby och kringliggande nejder, hvarut jag träffade prästen
och hans hustru, med dessa följde jag hem, drack en glas punsch
och något öl, samt tog sedan vägen öfver Glia till Ericson
och de andra arbetarna, gick hos dem en stund och kom hem
kl. 1/2 8, åt litet afkvärd och började derpå minne vanliga för-
dagsafton arbete. Denna dagen gick någorlunda till det jag ska-
le gå att lägga mig, återigen auting tygt som i grafven, jag
tittade mig omkring öfverallt, stängde dörrarna och tyckte mig tyd-
ligen se att jag var hemma, men något fattades; auting var
så tygt och stilla, jag somnade emellertid godt, och som du vet att
det alltid är litet brottom om morgnarna, så gick det rätt bra
tills vi skulle äta frukost, ^{på söndagen} min då var återigen auting så tygt och
stilla; denna dagen blef en riktig långsöndag, det var för sent att
få till kyrkan, utan jag marscherade fram och åter, hit och
dit, men så snart jag kom in hände jag ej igen mig, det
var så tydligt tygt och stilla, jag hörde ej ens en gång Symachi-
nus gång, ingenting var röret sedan jag var inne, inga gardins-
snören framdragna, inga lömmar inga prickor och intet ropande
på smörgås, jag gick på eftermiddagen ut med Ericson en stund
och då slank tiden till kl. 5, återigen samma flus till kl. 7,
då Hr. Fredrik & Adolf Pousette samt Axel Ahman kommo, då
det blef en litet afbrut, dessa Hr. anförägnades med mat och
litet flus och reste kl. mellan 9 & 10, hvar på jag lade mig
och somnade, men ingalunda godt, ty dessa gäster hade rokt,

sa' det stod som en moln, till följa hvaraf jag låg och harkho-
flade länge och väl; jag trodde jag blifvit samre i mitt bröst,
jag tankte på Ni och somnade slutligen, samt vaknade de hö-
ta kom in med det bref; genast blif jag munter, jag visste huru
det gån med resan, jag visste att Ni mätte väl och broflet
var godt igen, jag ~~gick~~ gick till mine vanliga sysselsättningar,
reste sedan till staden med 212 baten, hem med 123 baten och be-
sökte quibben Augustin på Johannisfred, han är ganska skrel, och
kom hem kl. 7; sedan var jag ute en stund, och gick till sångs kl. 9,
då auting var tygt och ställa igen, mycket ovanligt för mig, ty om
jag ligger på Brakberg en par natur på tycker jag att det är i
sin ordning att det är tygt, men här hemma är det för mig ser-
deles betydningfullt. Sedan ~~morgon~~ ~~sysselsättningar~~ i dag slutat började jag
dette bref, som jag försäkt göra så långt af afstortigt som möjligt.

I dag sedan kl. 5 har här regnat vickert, Gud vare lof, men början
nu kl. 9 att klarna, förskrift har vädet varit kallt och kallt, nå-
got behagligare om eftermiddagarna, mjölkkommersen går klent, fin-
re än i förra veckan, och korna äte och minke omsom, men vi hålla väl
hoppas att det blir bättre blott det blir varmt; Arpi är smått och
hjuder till, och auting går sin gamla gång, Gud vare lof, men för
mig är ännu lika ovanligt och betydningfullt bara jag kommer
in i rummen, jag tror jag skulle behöfvat månader för att rig-
tigt kunna vänja mig hämed, fastän jag vet att Ni är i godt
behåll der Ni vistas; nu har lubben på Bromsten varit här för att

hemta sin lista och vi ha pratat en stund, och i eftermiddag sän jag
in till staden för att tala med Farmor om hon vill följa med till Eder,
och i Stockholm kommer brefvet att afslutas, sedan jag hört hennes tan-
kar. Jag har då när glömt att underrätta dig huru jag sjelf mår för
att jag varit så i tagarna att beskrifva huru jag finner mig; jag är nu
en ord fast riktig och frukomligt bra igen, så att mig återstår intet an-
nat, än att säga Gud för god hjälp. Vidare i Stockholm.

Om Thorisdag resa Farmor och jag med ångfartyg till Öka-
nä, hvarför du skall säga till Inspektorn att han om Thorisdag
kl. 1 afsänds vår teckta wagn och till målet, och att han
där låter ringarna waga och selar och snygga hästarna så god-
sig göra låter.

Vidare så vi träffas, men en är sakert, och det är, att
någ skola vi hem till Miosommar, så vi ett Måder återkom-
mer, ty jag sjunger med Glenten.

Så uten är det aut, så öfpligt så tomt och kallt.
Halsningar, smärningar och påsken i många, och Guds Gud att
vi träffas vid god hjälp önskar den Kval.

Så Inspektorn att han har skickat en torpare med kol
till Wikkland i denna vecka, så att smörret kan kom-
ma innan det är feriet. D.S.

Brev från Knut Bennet till:

Högädla Fru Fanny Bennet, född Werner
Stockholm
Ulfsunda

Beateberg den 29 Januarii 1866

Käraste Gumman min!!

Som jag i afton känner mig trött & sömnig, & derföre möjligen önskar få ligga i fred i morgon bittida, företager jag i afton att författa en liten epistel till dig & är min första och största önskan den, att detta bref skall träffa dig i högönskelig välmåga & allting gott ombord för övrigt.

Min resa gick bra och lyckligt, men Herre Gud ett sådant väglag! Det war visserligen svårt i höst ett par gånger, men det war ett intet mot nu; jag kom slutligen fram Kl. 4 efter 10 ½ timmars färd med hästarna alldeles tröttkörda, så hade väglaget ej blifvit litet bättre från Kullungen så tror jag knappast att de orkat.

Här war, Gud ware lof! inga ledsamheter mig tillmötes, han hade till & med 60 R i kassan och inga pressanta björnar; folk & kreatur befinna sig godt, och sågen går som en olja med öfverflödig wattentillgång; men timmerkörningen! den sker naturligtvis på wagn & det så att sådan, jag menar sockret, rinner om alltsamman, det går dock — till en tid, sålänge de små stockarna räcker.

Jag är rätt nöjd att du ej kom att fara med, ty först och främst hade resan blifvit dig besvärlig & sedan har du här ej kommit längre än på gården för bara sockers skuld, äfwen om du haft dina stora galoscher på dig, alla vägar & backar är alldeles sönderformade af idel timmerkörning. Så war du glad att du är hemma denna gång och hade jag kunnat föreställa mig hälften av wäglagets dåliga beskaffenhet, så hade jag min själ ej farit i dag.

Beträffande min hemresa, så har jag i dag ej hunnit mer sedan jag fick mig litet mat, än att bese sågen & titta in i ladugården förr än det blef mörker & stridt regn, i morgon eftermiddag skola jag & spektorn resa till *Örken* [svårläst], så att jag på det sättet skulle få blott förmiddagen på mig, & skulle det äfwen låta sig göra för mig, så är det platt omöjligt för de arma hästarna förr än på Thursdagen, hvarför jag will bedja dig ej wänta mig förr, än Thursdag afton Kl. 7 tiden, jag kan ej nu veta hurudant väglag det då är, men wärre kan det ej gärna wara, om det ej möjligen fryser till hälftens.

Se så gumman min, nu är episteln färdig. Här följer pussar i mängd & en från hjertat gången önskan att Vår Herre nu & alltid bevarar dig & barn och hus & hem med allt hvad dertill hörer. Ja! Gud beware & beskydde Eder, som äro mina Käraste, det beder din alltid tillgivne,

Knut

Hälsa Jenny
Möller hälsar.

P.S den 30 Jan Kl. 7 f.m. jag steg just nu upp pigg och kry efter att hafva sofvit som en stock från Kl. 9 iklädd strumpor och kalsonger, rullad i filt och swept i pels mellan lakan, ty Möller hade mycket riktigt ansett öfverflödigt att elda hvarje dag, men nu har han lofvat bättring hädanefter. Nu är det kallt och snö, få se hur långt det räcker.

Avskrivet av [Olaf Svenningsen](#) sommaren 2020.

Knut berättar i det här brevet att resan från Ulfsunda till Beateberg tog honom tio och en halv timmar. Idag kör man enligt Google Maps samma sträcka på under en timme...

Knut är uppenbarligen på gott humör när han skriver det här brevet. Några av uttrycken han använder är inte uppenbara för mig, till exempel har jag aldrig hört "pressanta björnar" förut. Vid ordet "såden" är bläcket utsmetat för Knut har rättat och han menar tydligen "socker", vilket är lätt att läsa. Vad han menar med de två referenserna till socker vet jag inte.

Högadla

Fru Fanny Pennell
född Wernner

Stockholm
Upsunda

20
Köpenhamn den 29 Januarii 1866.

Karade Gummman min!!

Som jag i afton känner mig trötta af som-
mig, af därför möjligen önskar jag ligga i fred
i morgon blöda, företager jag i afton att författa
en liten epistel till dig, af att min första och största
önskan den, att detta brev skall träffa dig i högon-
skelig vålmaga och aveling, godt ombord för öfverigt.

Min resa gick bra och lyckligt, men Herre Gud
ett färdigt väglag! det var visserligen färdigt i höst
ett par gånger, men det var inte mot oss; jag
kom slutligen fram till 4 efter 10 1/2 timmars färd
med hästarna andades trötthet, så hade väglag-
get ej blifvit till bättre färd, Kæringarna och fram,
så tror jag knappast att de orkat.

Här war, Gud ware lof! inga ledsamheter mig
tillmötes, han hade till och med 60 h i Kæringarna och
inga prussiska björnar; folk och Kreatur befinna sig
godt, och säga går som en olja med öfverflödigt
vattenutgång; men timmerköringen! den sker na-
turligtvis på vägen och det så att säden, jag menar
sörket, rinner om aletsamman, det går dock
— till en tid, så länge de små flockarna räcker.

Jag är rätt nöjd att du ej kom att fara med, ty
förut och främst hade resan blifvit dig besvärlig
och sedan har du här ej kommit längre än på
gården för bara sockers skull, äfven om du haft
dina stora galoscher på dig, alla vägar och backar
är andels jöndergormar af idet timmerköring,
så var du glad att du är hemma denna gång,
och hade ^{du}skunnat föreställa mig häften af väg-
legets delige beskaffenhet, så hade jag min själ
ej farit i dage.

Beträffande min hemresa, så har jag i dag ej ha-
nit mer sedan jag fick mig lite mat, än att be-
söka och titta in i ladugården, för än det blef
mörker och stridt regn, i morgon eftermiddag skola
jag och spektorn resa till Öhn, så att jag på det
färdet skall få blott förmiddagen i morgon på mig,
och skall det afven låta sig göra för mig, så
är det plutt omöjligt för de arma hättarna att
gå hem förr än Thursdagen, hvarför jag vill be-
dja dig ej vanta mig förr, än Thursday afton kl.
7 tiden, jag kan ej nu veta huru dant väglag det då
är, men wärre kan det ej gärna wara, om det ej
möjligen fryser till häften.

Se så gumman min, nu är cykeln färdig. Här
följer praxar i mängd af en från hjertat gånge
önskan att Mår Huru nu og alltid bewäre dig og
barn och hus og hem med att head detui hörn,
ja! Gud bewäre og beskydde eder, som äro mine
Kärl, det beder din alltid älskade

Knut

Hälsn Jenny
Måns hälsn

P.S den 30 Jan kl. 7 p.m. jag steg just nu upp gilla, og sky
efter att hafva sovit som en flock från kl. 9. ikladd frum
por og Halsonger rullad i filt og sweet i pels mellan
laken, ty Måns hade mycket riktigt ansett öfverflödig
att elda hvarje dag, men nu har hon loft leattering hä
danefter. Nu är kallt och snö, så se huru lång det
räcker. Vidare se ofvan på denna sida.

Brev från Knut Bennet till:

Till Högädla Fru Fanny Bennet
Stockholm
&
Ulfsunda

Beateberg den 15 Maii 1866.

Käraste min Gumma lilla!

Jag kom tidigt nog ombord på Ångbåten, anlände kl. nära $\frac{1}{2}$ 8 till Toftesta efter att hafva tillbragt körn. under storm & snöyra & ett fasligt wäder – nere i salongen – hwarest jag fick mig en plats den jag troget behöll till wi woro framme; Kl. $\frac{1}{2}$ 11 war jag jag här & det gick lyckligt, men jag måste tillstå att jag frös om fötterna, den öfrige kroppen bergade jag med mina pelsar; jag har sofvit godt i natt & känner mig nu rätt kry. Gifver Gud att förhållandet woro enahanda med Eder allesammans & att lilla Fanny vore bättre, så du slapp söka Doktorn, utan i allsköns ro & glam i stället fick tära lilla kaffetåren i sällskap med gummorna.

I natt har warit en förfärlig frost, som vi skola hoppas var den sista smörjelsen.

Jag innesluter dig & barn & hus och hem i dens wård som allt kan hägna & sänder härjämte en mängd pussar från din Knut.

Avskrivet av [Olaf Svenningsen](#) sommaren 2020.

Brevet är daterat i maj månad, men Knut klagar över snöyra och köld. Åren 1867-69 är kända som "de sista nödåren" i Sverige och i maj 1867 sattes köldrekord för den månaden som fortfarande står sig. Till synes började det redan året innan...

MS
3

Hogadla Fru Fanny Bennet

Stockholm

Uppsala

Beateberg den 15 Maj 1866.

Käraste min Gummer Lilla!

Jag kom tidigt nog ombord på Angbåten,
anlande kl. nio 1/8 till Töftesta efter att
hafva tillbragt tiden under storm och snöiga
och icke färdigt väder - nu i salongen. Svar-
est jag fick mig en plats den jag troget
behöfva till oss var som gammal. Kl. 12 1/2 var
jag här och det gick lyckligt, men jag
måtte tiasta att jag frös om fötterna, den
ofriga kroppen bergade jag med mina jak-
sar; jag har fortfarande i natt och känner
mig nu rätt krig. Gifve Gud att förhållan-
det var enahanda med eder allsammans
och att Lilla Tanny var bättre, så du slapp
joka Doktorn, utan i all sköns ro och glädje
i stället fick till Lilla Kaffebröd i sällskap
med gummorna.

I natt har varit en förfärlig fröst,
som vi skola hoppas var den sista snö-
jilsen.

Jag innesluter dig och barn och hus och hem
i dens värld som att ha hägnad och saner
härjande en mängd purpur för de kvart.

Brev från Knut Bennet till:

Högädla Fru Fanny Bennet, född Werner
Stockholm
&
Ulfunda

Beateberg den 21 Augusti 1866.

Älskade Gumman min!

Just nyss uppvaknad sänder jag dig en varm morgonpuss med hälsning från mig själf, Steffan & de härvarande med underrättelser att här står efter omständigheterna någorlunda väl till, twänne quinnor äro skrala men båda på bättringswägen.

Vår resa gick bra sedan wi öfverwunnit det dåliga väglag, som war mellan Stockholm & Ensta, & wi framkommo lyckligen kl. ½ 9, ty wi uppehölo oss en timme hos Lundin; wi må alldeles superfint, ty båda ha wi sofvit en god sömn i natt, det jag will hoppas äfwen kommit dig till del.

Jag emotser bref från dig i morgon bittida med goda och glada underrättelser, dock ser det betänkligt ut med wädret, ty här har regnat i natt så pass att allting åtminstone är jämnt wått & durar gör det nu med, men jag hoppas på förbättring fram på dagen!

I morgon middagstiden anträder jag hemresan, så jag tror att du med säkerhet kan vänta oss mellan 8 & 9.

Jag skall nu till & resonnera med Samuelsson om bygga eller sluta, huset kommer emellertid att se prydligt ut, när det en gång blir färdigt.

Härjemte sändes dig hälsningar, omfamningar & många långa pussar med en varm bön att Han, som bewara kan, måtte beskydda oss allesamman.

Din
Knut

Avskrivet av [Olaf Svenningsen](#) sommaren 2020.

Steffan bör vara Knut och Fannys äldste son, född 1861 och alltså 5 år gammal när denna resa gjordes. Jag fäster mig vid användningen av ordet "superfint", som jag inte trodde användes på 1800-talet – man lär sig något nytt hela tiden...

Hogadla fru Fanny Bennet
född Werners

Stockholm

8
Uppsunda

Brateburg den 21 Augusti 1866.

Älskade gumman min!

Just nyss uppvaknad fänder jag dig en varm morgongruss
med halsning från mig själv, Steffen och de hälsvarande med
underrättelser att här står efter omständigheterna nägorlunda väl
till, tvänne Quinnor är skräla men både på bättringsvägen.

Vår resa gick bra sedan vi öfvervunnit det dåliga väglag,
som var mellan Stockholm & Enste, och vi framkommo lyckligen
kl. 12 9, ty vi upphöll oss en timme hos Kundern; vi må ändå
des superfint, ty båda ha vi sofrit en god sömn i natt, det jag
ville hoppas äfven kommit dig till del.

Jag emottar bref från dig i morgon tillräckligt med goda och glada
underrättelser, dock ser det bitänkligt ut med vädret, ty här har
regnat i natt ja pass att auring åtminstone är jmnt väte och
durar gör det nu med, men jag hoppas på förbättring fram på
dagen.

I morgon middagstiden anträder jag hemman, så jag tror att
du med säkerhet kan vänta oss mellan 8 & 9.

Jag skall nu till och resonnera med Samuelson om bygga en
stuga, huset kommer emellertid att se pydligt ut, när det en gång
blir färdigt.

Hälsningar fändes dig halsningar, omfamningar och många län-
ga pussar med en varm bön att Han, som bevara Han, måtte be-
skydda oss allsammans.

Din
K. M.

Brev från Knut Bennet till:

Högädla Fru Fanny Bennet
Född Werner
Stockholm
Ulfunda

Beateberg den 6 augusti 1867

Min kärlekseligaste Gumma!

Efter posten nu skall afgå &, som jag hoppas, detta kan komma dig i handom förr än jag sjelf, så vill jag endast underrätta dig att jag välbehållen tog nära på hela gården på sängen Kl ½ 5 efter en lycklig resa fastän det varit grufligt kallt, så jag prisade mig lycklig i gamla pelsen.

Här står bra efter omständigheterna såväl med det ena som det andra, och alldrabäst är, att Spektorn fått branog med mynt, hvilket genast syntes på hans anlete, också har här ej regnat alls i Lördags, hvadan höbergningen går bättre här.

Jag pussar och omfamnar dig och barn åtminstone i tankarna & befäller Eder alla jemte hus & hem i Guds nådiga beskydd. Din alltid tillgifne

Knut

En grym Spektorspenna.

Wänta mig ej med säkerhet före Kl. 10 om Thorsdag.

Avskrivet av [Olaf Svenningsen](#) sommaren 2020.

Högadla Fru Denny Kennet
född Werner

Stokholm
Upsunda

Beateberg den 6 Augusti 1867.

Min Kärlekfullaste Gemma!

Efter posten nu skall afgå och, som jag hoppas, detta kan komma dig i handen för, än jag gief, så vill jag endast underrätta dig att jag obehälsan tog närm på hule gården på Jänga kl 12 5 efter en lycklig resa fester det varit grusligt heat, så jag prisade mig lycklig i gamla pulsen.

Här står bra efter omständigheterna jämfört med det ena för det andra, och andrabäst är att Spektorn får brans och mynt, vilket genast syntes på hans anlete, också han här ej regnat ännu i hördags, hvadan höbryningen går bättre här.

Jag pressar och omfamnar dig och ber att minsten i tankarna och befäller Er alla junte hus och ^{hvar} i Gud närmst beskydd. Din alltid tacksam

A. P. S.

En godnattspektorspenne.
Vänta mig i måndagskvällen för kl. 10 om Thorst-
dag

Brev från Knut Bennet till hans hustru Fanny

Högädla Fru Fanny Bennet
Född Werner
Stockholm
Ulfunda

Beateberg den 7 Julii 1868

Min Kärälskeliga Gumma!

God morgon på både dig och barn och hus med allt hvad dertil hörer, jag önskar att Ni befinner Eder lika bra som jag. Så är det ingen fara.

Jag kom lyckligt fram i går afton Kl. straxt efter 6, och här ser visserligen ganska ynkligt ut med årswäxten, men likväl ej så dåligt som jag med anledning af Inspektorens bref föreställt mig; och tror jag nästan utaf det ymniga regnet i söndags afton, det är att förwänta större förbättring här än i Stockholms-trakten, så att äfwen humöret snarare blifwit förbättradt än motsatsen, hvartill äfwen bidragit att han har något penningar att ge mig.

Jag reser hem med Åkers kanal om Thursdag morgon, hvadan du ombestyr, att jag har skjuts emot mig Kl. 9 vid Nybron.

Många pussar och flera omfamningar skickar jag herjemte & anförtror Eder & hela huset i Vår Herres nådiga hägn. Din

Knut

Avskrivet av [Olaf Svenningsen](#) sommaren 2020.

PAID

Wm. St. Army Bennett
Jade Mines

St. Helena
Cupunda

22

Beateburg den 7 juli 1868.

Min kärleksfulla mamma!!!

God morgon för både dig och barn
och kus och kus med allt hvad det till
hör, jag önskar att ni befinna eder
lika bra som jag. så är det ingen fara.

Jag kom lyckligt fram i går afton kl.
straxt efter 6, och här för visserligen ge-
ske ynkligt ut med ärsvästen, men lek-
vår är så därtill som jag med anledning
af Inspektörens bref föreställt mig; och
tror jag nästan att utaf det ymniga reg-
net i söndags afton det är att förwänta
större förbättring här än i Arkholms-
trakten, så att äfven humöret snarare
blifvit förbättradt än motsatt, hvartill
äfven bidragit att han har något ge-
ningar att ge mig.

Jag reser hem med Åkers kare om
torsdag morgon, hvadan du ombestyr, att
jag har skjuts emot mig kl. 9 vid Nybron.

Många kussar och stora omfamningar skicka
jag härjemte och anförtror eder och hela huset
i vår Herres näriga höga. den

Amel.

Brev från Knut Bennet till:

Högädla Fru Fanny Bennet
född Werner
Beateberg

Ulfunda den 13 Julii 1869

Kärälskligaste Gumman min!

God morgon! god morgon! jag gissar att du nu kl. 6 på morgonen håller på med uppstigning och jemte mig och många andra tackar Gud för det granna wädret, hvilket ock var superfint i går med. Jag hoppas att du och ungarna må väl såsom ock mostrarna och hela Beateberg för öfrigt; jag är fullt öfvertygad att Eder resa gick bra, då jag hörde af Carl Eric, att Ni woro wid Brottby kl. 10 tiden; ju! jag ger dig 20 pussar i glädjen öfver alltsammans.

Jag och Steffan befinna oss äfven väl, Steffan stiger upp före kl. 6 om morgonen för att dundra och läsa på sina lexor, han war just nu här inne på Kontoret hos mig munter och glad, han fick i dag till och med nöjet att väcka Maria, men det är icke alldeles fritt, att icke wi längta efter dig en smula, Hasselblad dundrar i väfstolen & Arpi har ej ännu haft ondt högst upp i knoppen, så att, hvad menniskoslägtet vidkomma, allting är väl.

En faslig nyhet, ifall Ni ej sport den förut, två tredjedelar af Gefle stad har brunnit i Lördags och Söndags, Ni får väl läsa derom i tidningarna med posten, och med anledning deraf afgingo herifrån i går 100 man Sappörer för att hjelpa till med tält och baracker åt de arma husvilla, som lära utgöra 6 á 7 tusen; du kan häraf beräkna huru det går med mjölken för oss, men Hedenbergh sände i går 18 kannor mindre och jag har bedt honom ytterligare minska om det är möjligt för honom.

Jag hoppas att du nu håller på att författa någon liten epistel till mig, den wore rysligt välkommen.

Försök ej komma öfver Bällstabro på hemresan, utan tag vägen genom Stockholm.

Företag hemresan när du tycker, men akta dig för värsta solhettan. Du kan väl förstå att härmed följer hälsningar i mängd från både mig och Steffan, och sänder wi äfven en massa pussar, hvarjemte wi bedja Gud bewara Eder allesammans. Rolig examen och kom snart åter till din

Gubbe.

[Skrivet längs sidan av pappersarket:]

Tag en liten notis om säd och gräs och folk och kreatur, så du kan berätta mig när du kommer.

Ytterligare farväl!

Avskrivet av [Olaf Svenningsen](#) sommaren 2020.

I det här brevet berättar Knut om den stora stadsbranden i Gävle, då 500 hus brann ned och 8 000 människor förlorade sina hem.

1
Hogadla Fru Sanny Bennet
Jodel Werner
Beateburg

Ulfunda den 13 juli 1869.

Kärleksfullaste Gumman min!

God morgon! god morgon! jag gissar att du nu kl. 6 på morgonen håller på med uppstigning och jante mig och många andra tackar Gud för det granna vädret, hvilket och war superfint i går med. jag hoppas att du och ungarna må väl församla och moster na och hela Beateberg för öfrigt; jag är fullt öfvertygad att ideo sa gick bra, då jag hörde af Carl brä att Ni woro vid Brölly kl. 10 tiden; ja! jag ger dig 20 pussar i glädjen öfver attsemmans.

Jag och Steffan befinner oss äfven väl, Steffan stiger upp före kl. 6 om morgnarna för att dundra och läsa på sina lexor, han war just nu här inne på Kontoret hos mig manter och glad, han fick i dag till och med något att väika Maria, men det är ike andeles frött, att ike vi längta efter dig en smula, Hasselblad dundrar i väfsloten och Arpi har ej ännu haft ondt högt upp i knoppen, så att, hvad människoslagstet inkommer, aeting är väl.

En festlig nyhet, ifall Ni ej sport den förut, två tredjedelar af Gessle stad har brunnit li lördags och söndags, Ni får väl läsa derom i tidningarna med probten, och med anledning deraf afgingo härifrån i går 100 man Sappörer för att hjälpa till med tält och baracker åt de arma husvira, som läsa utgåva 6 ä 7 tusen, du kan här af beräkna huru det går med mjöcken för oss, men Hedenbergh sände i går 18 kanvor mindre och jag ^{har} bedt honom ytterligare minska om det är möjligt för honom.

Jag hoppas att du nu håller på att författa någon liten epistel till mig, den wore mycket välkommen!

Försök ej komma öfver Bärestabro på hemresan, utan tag vägen genom Stockholm.

Förslag hemresan när du tycker, men akta dig för värsta solhatten. Du kan väl förstå att härmed följer hälsningar i mängd från både mig och Steffan, och såvår vi äfven en massa pussar, hvarjämte vi bedja Gud bevara ideo allesamma. Rohig examen och kom snart åter till den Gubbe.

Jag lita höra om vad och guds och folk och skutan, så du kan berätta mig när du kommer. Ulfunda farväl!

Brev från Knut Bennet till hans hustru Fanny

Ulfunda den 10 Augusti 1869.

Kärälskeliga min Gumma!!!

Jag tänkte i dag på morgonen icke skriva något brev alls, ty då var jag ej wid godt lynne, men sedan det nu på förmiddagen regnat riktigt ordentligt, så att det gått ned till potatisen & således gjort nytta utan att förvärra det onda, som det för med sig, så har jag blifvit lugnare och tager saken kallt, som dessutom jag fruktar att du skulle bli ledsen och misstänksam (d.v.s. misstänka att något ondt wederfarits oss) ifall bref uteblef, då jag lofvat skriva, så företog jag mig detta arbete precis kl. 1, och alldeles nu slutar regnet och det börjar klarna. Gud gifve att denna klarhet wille räcka åtminstone denna och nästa wecka!

Sedan du reste har ingenting passerat, som är anmärkningsvärdt, om ej att Grekiskan kom fullkomligt frisk och sund hem i går eftermiddag i sällskap med grädden som hon hade med sig till staden.

Din Fader war här i går afton, och berättade han bland annat, att deras resa till Anshelm gått förträffligt.

Hampus den drummeln kom åter i dag, men får lof att genast ånyo lura i väg till staden, ty han glömde taga reda på om hans skeppare återkommit, hvilket jag har ålagt honom att göra när han skulle komma till staden i går på morgonen.

Steffan mår wäl & sofwer godt (n:b på natten), han har i dag börjat tälja till ombyte med läsningen.

För öfrigt hinner jag ej mera, utan blott berätta att wi hälsa dig & fröknarna under tillönskan att Ni måtte befinna Eder wäl & att du måtte helbregda & välbehållen komma oss tingande i morgon afton, då jag punktligt skall låta afhemta dig kl 7 tiden.

Många pussar & omfamningar ifrån mig serskildt och må Gud bewara dig och du sjelf wara rädd om dig, det önskar

din Gubbe.

Hälsa Spektorn och Möller

Avskrivet av [Olaf Svenningsen](#) sommaren 2020. På det här brevet är adressen inte skriven på baksidan av pappret, utan har skickats i ett vanligt kuvert, som inte finns kvar.

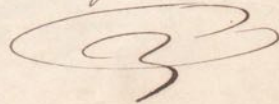
Detta är det sista brevet från Knut som jag har. Han dog knappt ett år senare, d. 25 maj 1870, på Ulfunda av en hjärntumör.

Uppsunda den 10 Augusti 1869.

Karälekliga min Gumma !!!

Jag tänkte i dag på morgonen ike skrifa
något bref ännu, ty då var jag ej vid gott lym-
ne, men sedan det nu på förmiddagen regnat
riktigt ordentligt, så är det gått ned till pro-
täljen och således gjort nyfta utan att för-
värpa det onda, som det för mig sig, så
har jag blifvit lugnare och tager faken kallt,
som dessutom jag fruktar att du skulle bli
ledsen och misstänksam (d. v. s. misstänka att nå-
got ont ~~medfärit~~ oss) ifall bref utblef, då jag
lofvat skrifa, så företog jag mig detta ar-
bete precis kl. 1, och ännu är nu flutar regnet
och det börjar klarna, Gud gifve att denna
klarhet skulle räcka åtminstone denna och
nästa vecka!

Sedan du ~~re~~ har ingenting passerat, som
är anmärkningsvärdt, om ej att Grekiskan

kom frukomligt frisk och sund hem i
går eftermiddag li såuckap med grådelu,
som hon hade med sig till staden.

Din Fader war här i går afton, och be-
rättade han bland annat, att deras rese
till Anshelm gått förträffligt.

Hampus den drummeln kom åter i dag,
men får lof att ginst ännu lura i väg
till staden, ty han glömde taga reda på
om hans Skeppare återkommit, hvilket
jag har ålöst honom att göra när han
skulle komma till staden i dag på morg-
nen.

(H. b. på natten)
Steffan mår väl och sofar godt, han har
i dag börjat tälja till ombyte med läsnin-
gen.

För öfrigt minner jag ej mera, utan blott
berättas att vi hålla dig och flickarna
under tacksäkan att Ni måtte besinna Er
väl och att du måtte helbreda och väl-

behånen komma oss tillgäva i morgon
afton, då jag ynkligt skall bida afhenta
dig till tiden.

Många pussar och omfamningar ifrån
mig särskildt, och må Gud bevara dig och
du själv vara rädd om dig, det önskar
din Gubbe.

Ståls spektor och Möller.